

Introit: **Haleluja. Chvalte Hospodina z nebes, chvalte ho ve výšinách! Chvalte ho, všichni jeho andělé, chvalte ho, všechny jeho zástupy. Chvalte ho, slunce s měsícem, chvalte ho, všechny jasné hvězdy. Chvalte ho, nebesa nebes, rovněž vody nad nebesy, chvalte Hospodinovo jméno!**

Píseň 472

Modlitba

Čtení: Genesis 28, 10-22 (Žalm 148, 1-5a)

Píseň 486

Text kázání: Pán Ježíš řekl: „**Amen, amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.**“ (Jan 1,51)

Milí přátelé, bratři a sestry,

jaké to muselo být, když pastýři na noční obloze najednou spatřili **nebesa otevřená**! Měli bázeň, ale zároveň to muselo být něco úchvatného. Něco podobné prožil Jákob. Měl velmi živý sen. **Viděl žebřík a po něm sestupovali a vystupovali andělé.** Kdo všechno ještě viděl nebesa otevřená? Henoch byl přímo vzat do nebe. Pravděpodobně i Mojžíš. Eliáš byl pak vzat na ohnivém voze. Prorok Izajáš viděl v nebi trůn Boží, Ezechiel zase různé nebeské postavy. Při narození Pána Ježíše spatřili pastýři celý nebeský zástup, jak chválí Boha na výsostech. Při křtu Pána Ježíše zase vidí Jan Křtitel na Ježíše sestupovat holubici Ducha svatého. A když Pán Ježíš začne povolávat učedníky, řekne zaslíbení, které platí pro všechny, kteří v Něho uvěří a budou Ho následovat. „**Amen, amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.**“ To zaslíbení, bratři a sestry, patří i nám. Těšíte se na ten pohled? Anebo jste už něco podobného zažili? Boží zaslíbení platí, takže se jistě máme na co těšit. Co Bůh slíbil, to také splní.

Nicméně pomineme-li učedníky, kteří viděli vystupovat na nebesa Pána Ježíše, tak první novozákonní postava, která vidí nebesa otevřená a Syna božího sedět po pravici Boží, je mučedník Štěpán. Štěpán byl vybrán jako diákon. **Byl obdařen Boží milostí a mocí a činil mezi lidem veliké divy a znamení.** (Sk 6-7) A když mluvil, tak **nikdo nebyl schopen čelit Duchu moudrosti, v jehož moci Štěpán mluvil.** Když ho pak křivě obžalovali, tak ho předvolali před radu. **Všichni, kteří v radě zasedali, pohlédli na Štěpána a viděli, že jeho tvář je jako tvář anděla.** Štěpán žil natolik s Bohem, že nesl ta nebesa v sobě. Když pak vydával svědectví, a když kněží obvinil, že to byli oni, kdo Ježíše ukřižovali, začali na něho **v duchu zuřit a zatínali pěsti.** A v té chvíli Štěpán zahlédl nebesa otevřená. V knize Skutků v 7. kapitole je doslova napsáno: **Ale on, plný Ducha svatého, pohlédl k nebi a užírl Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.“** Štěpán je možná první svědek, který vidí stát Ježíše po pravici Boží. Jak jistě víme, tohle jeho vidění ostatní natolik popudilo, že ho hnali za město, kde jej ukamenovali. A on ještě s posledním výdechem stačí po vzoru svého Pána říci: „**Pane, odpusť jim tento hřích!**“

Vidět nebesa otevřená. Jednoho to nadchne a druhého popudí. V dalším to vyvolá touhu po nebi, jiný to považuje za blud a bláznovství. Jak to máme my, milí přátelé? Toužíte po nebi? Toužíte ho zakoušet už zde? A toužíte vidět nebesa otevřená? I tobě a mně patří to Ježíšovo zaslíbení: „**Amen, amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.**“ Ale kdy to uzmáme? Při jeho druhém příchodu? Nebo až budeme v nebi? Anebo to zakusíme ještě za svého života?

Když se podíváme na Jáкова, tak kdy viděl ta nebesa otevřená? Ve chvíli, kdy vlastně odešel z otcova domu. Po požehnání, které ukradl svému bratru Ezauovi. Jákovovi v té chvíli není zrovna do zpěvu, když musí opustit dům svého otce, aby si zachránil život před rozhněvaným bratrem. Jak se mohl cítit? Měl strach o svůj život, mohl si připadat ztracen, vyhozen, byl pronásledován, byl na útěku a sám. Avšak věděl, co je Boží požehnání. Věděl, proč po něm tolik toužil, když jeho prvorozený bratr bral Boha na lehkou váhu. Jákob doufal v Hospodina. A ten, kdo doufá v Hospodina, toho Bůh vždy ujistí, když je potřeba. A Jákobovi se v těžké životní chvíli otevřela nebesa! **Měl sen: Hle, na zemi stojí žebřík, jehož vrchol dosahuje k nebesům, a po něm vystupují a sestupují poslové Boží. Nad ním stojí Hospodin a praví: „Já jsem Hospodin, Bůh tvého otce Abrahama a Bůh Izákův. Zemi, na níž ležíš, dám tobě a tvému potomstvu. Tvého potomstva bude jako prachu země. Rozmůžeš se na západ i na východ, na sever i na jih. V tobě a ve tvém potomku dojdou požehnání všechny čeledi země. Hle, já jsem s tebou. Budu tě střežit všude, kam půjdeš, a zase tě přivedu do této země. Nikdy tě neopustím, ale učiním, co jsem ti slíbil.“** No, řekněte, není to nádherné zaslíbení? Rozmnožím tě, požehnám tě, nikdy tě neopustím, budu tě střežit, učiním, co jsem slíbil. Brali byste takové požehnání a ujištění? Ale copak ho nemáme? Jestliže patříme Kristu, pak přece máme stejné ujištění a požehnání jako Jákob. Ba ještě větší! A Pán Ježíš nás ujišťuje: „**Amen, amen, pravím vám,**

uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.“ Anebo: „**Hle, já jsem s vámi až do skonání světa.**“ Dále: „**Kdo ve mne věří, má život věčný a i kdyby umřel, tak bude žít.**“ Anebo: „**Dám vám svůj pokoj, vystrojím vás mocí Ducha svatého a budete mi svědky**“ A tak bychom mohli pokračovat. Tolik zaslíbení nám dal Pán. Není to úžasné vědět, že když jsme Kristovy služebníci, tak za námi stojí celé nebe? Ty velké zástupy andělů, ti, kteří nás tam předešli a čekají na nás, sám Bůh Otec i Pán Ježíš. A Duch svatý nás o tom může ujistit, může nám otevřít náš vnitřní zrak, abychom spatřili tu Boží slávu. Toužíme po tom?

Pravda, ne každý z nás viděl otevřená nebesa jako Jákob, pastýři anebo Štěpán. Ne každý byl za svého života **přenesen až do třetího nebe** jako apoštol Pavel. Ale co není, může být. Co je předpokladem, abychom byli přeneseni do nebe, anebo abychom je spatřili otevřená? Předpokladem je víra. A můžeme nosit v sobě nebe, tak jako je nosil v sobě Štěpán? **Jeho tvář byla jako tvář anděla.** Odrážela se mu ve tváři sláva Boží, protože neustále hleděl ve svých modlitbách duchovním zrakem na Pána Ježíše. To mi připomíná Mojžíše, který když vycházel ze svatyně, tak si zahaloval tvář, neboť velmi zářila Boží slávou.

Bratři a sestry, je to i o naší touze. Boží slovo nás vybízí, abychom se **přiblížili k Bohu, a On se pak přiblíží k nám.** A také abychom se obnovovali proměnou mysli. Abychom vnitřním zrakem spatřovali nebe, které proměňuje. Ovšem tady se dostáváme k tomu slovu z úvodu: **Vidět nebesa otevřená. Jednoho to nadchne a druhého popudí. V dalším to vyvolá touhu po nebi, jiný to považuje za blud a bláznovství.** Nevím, kdo z vás četl knihu Nebe opravdu je. Je to skutečný příběh o čtyřletém chlapci, který málem zemře, ale po těžké operaci se vrátí do života. A svému otci občas postupně vykládá svou dětskou řečí, co viděl v nebi. Otec jako pastor je tím velmi ovlivněn a začne stále více kázat o nebi. Až se to pak starším sboru zdá už přehnané. A jeho manželce taky. Až do chvíle, kdy její malý syn jí řekne, že potkal v nebi svou sestřičku, která na svou mámu čeká, až jí dá jméno. Ten malý kluk nevěděl, že jeho máma v těhotenství ztratila dítě. **Jeho svědectví jeho mámu ale zlomilo, rozplakalo a zároveň uzdravilo.** Probudilo novou víru. Jinou víru. Opravdovou, skutečnou. Víru v nádherné nebe. A touhu po nebi. Ten malý kluk se tam potkal s dědou, kterého nezažil. A když mu jeho otec ukazoval fotku, kde byl jeho děda vyfocený s mnoha jinými muži, tak ho mezi nimi poznal. Akorát ale řekl, že v nebi děda je mladý a nemá brýle, protože tam brýle už nikdo nepotřebuje.

Není to skvělé, bratři a sestry? Máš taky takovou touhu po nebi? A věříš v nebe? Ovšem je potřeba si uvědomit jednu důležitou věc. Dnes i mnozí nevěřící věří v nebe. A zvláště když se vyrovnávají se smrtí, tak najednou začnou mluvit o nebi. O hereckém nebi, o sportovním nebi atp. Mnohá představa je velmi lichá. Mnozí by chtěli nebe bez Boha, bez Krista. Jenže nebe bez Krista neexistuje. Jak je důležité to svědectví Štěpánovou. A jak jsou důležitá slova Pána Ježíše, když říká: „**Amen, amen, pravím vám, uzříte nebesa otevřená a anděly Boží vystupovat a sestupovat na Syna člověka.**“ Pokud, milí přátelé, v nebi neuvidíte Krista, pak to nebude nebe. Možná tam bude ze začátku hezky, ale znáte to, **když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají.** Jak je důležité, milí přátelé, smířit se s Bohem. A to jak víme, nejde jinak, než skrze víru v Pána Ježíše Krista.

A vlastně celé dějiny spásy, všechny ty příběhy a svědectví biblických svědků, nemluví vlastně o ničem jiném, než o vykoupení skrze jedinou osobu a tím je Pán Ježíš Kristus. Jákob vidí slávu Boží nejen kvůli tomu, aby byl ujištěn, ale také proto, že to bylo klíčové pro dějiny spásy. Z jeho potomstva později povstal Mesiáš. Mojžíš se zase setkává s Bohem na Sinaji, aby uzavřel za lid smlouvu s Bohem skrze Zákon. Daniel už vidí Syna člověka, Malachiáš pak jako poslední prorok již ohlašuje příchod Spasitele. Ale pak, 400 let nebe mlčelo. Několik generací žilo jen ze svědectví předků, nebe bylo zavřené. Ale nakonec, to co Bůh zaslíboval, to se stalo. S Pánem Ježíšem se otevírá nebe pro každého, kdo věří. Štěpán vidí nebe vlastně před svou smrtí a tím nám je povzbuzením. Neboj se, jen věř a nebe se ti stále více bude otevírat, čím více k němu budeš směřovat skrze našeho Pána Ježíše Krista. Amen. Modlitba píseň 715

Slovo poslání: Proto se, bratři, tím více snažte upevňovat své povolání a vyvolení. Budete-li to činit, nikdy neklopýtnete. Tak se vám široce otevře přístup do věčného království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. (2. Petrova 1, 10-11)

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, a vede tě do života věčného. Amen.